

HÖGSTA DOMSTOLENS

BESLUT

Mål nr

meddelat i Stockholm den 29 oktober 2008

Ö 4187-07

KLAGANDE

Riksåklagaren

Box 5553

114 85 Stockholm

SAKEN

Klagan över domvilla

TIDIGARE AVGÖRANDE

Göta hovrätts dom den 11 april 2007 i mål B 3053-06

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen avvisar riksåklagarens klagan över domvilla.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

Riksåklagaren har yrkat att Högsta domstolen undanröjer hovrättens dom och beslutar att ny handläggning skall äga rum i hovrätten.

SKÄL

AJ dömdes av tingsrätten enligt domslutet för grovt rattfylleri till en månads fängelse. I åklagarens gärningsbeskrivning angavs att de två rattfyllerigärningarna ägde rum den 1 december 2005. AJ överklagade domen. Hovrätten fastställde den, och hovrättens dom har vunnit laga kraft.

Riksåklagarens domvillocklagan har föranletts av att länsstyrelsen ansett sig förhindrad att meddela slutligt beslut om återkallelse av AJs körkort, eftersom AJs rattfyllerigärningar, enligt vad som framgår av tingsrättens domskäl och utredningen i målet, ägde rum den 30 november 2005.

Högsta domstolen har i rättsfallet NJA 1995 s. 152 uttalat att, när en åklagares talan enligt domslutet vunnit bifall och brottsrubricering och lagrum överensstämmer med hans yrkanden, avgörandet vad gäller den gärning som domstolen funnit styrkt inte från rättslig synpunkt kan anses innebära en nackdel för honom. Det förhållandet att domen i sin helhet kan komma att nyttjas som grund för talan i annat sammanhang (i t.ex. förvaltningsdomstol) ansågs inte böra tillåtas rubba denna princip. Vidare uttalades att det väl kunde föreligga ett intresse av den allmänna domstolens bedömning i frågor om bl.a. ingripande i körkortsärenden men att det fick anses ankomma på då berörda myndigheter att ombesörja utredning i mål av dessa

slag. – Det förtjänar understrykas att detta uttalande syftar på en prövning av bevisvärde och inte på en automatiskt inträdande effekt (jfr 5 kap. 1 § andra stycket körkortslagen, 1998:488, där brottmålsdomen ges bindande verkan när det gäller frågan om brott föreligger; se Bergholtz i JT 1995–96 s. 444 ff., särskilt s. 448 och Fitger i De lege, årgång 2, 1992 s. 356). – I rättsfallet framhölls att åklagarens uppgift är att på det allmännas vägnar föra talan om ansvar för brott under allmänt åtal och att det inte kunde anses åligga honom att tillgodose annat intresse i vidare mån än detta sammanfaller med det han själv har att beakta.

Av det sagda följer att riksåklagarens uttalade syfte med domvilloklagen – att få till stånd en fällande dom för grovt rattfylleri som enligt länsstyrelsens uppfattning kan ligga till grund för ett slutligt beslut om återkallelse av AJs körkort – inte innefattar ett klagointresse som han har att tillgodose. Riksåklagarens klagan bör därför avvisas.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Gertrud Lennander, Leif Thorsson (referent), Severin Blomstrand, Per Virdesten och Stefan Lindskog
Föredragande revisionssekreterare: Joanna Gerholm